

«Η παγίδα»

Ένα παραμύθι της Κ. Παπαδημητρίου

Οι συμβολισμοί του παραμυθιού είναι βασισμένοι στη διδασκαλία της σοφής Ινδής, Σρι Βασάντα Σάϊ (Άμα).

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας ελέφαντας, που του άρεσαν πολύ οι ελεφαντίνες. Επίσης ήταν πολύ κοινωνικός και είχε πολλούς φίλους. Το λιοντάρι, που ήταν στενός του φίλος, τον προειδοποίησε ό,τι μια μέρα θα βρισκόταν σε μεγάλο κίνδυνο.

"Πιστεύω ότι θα είναι μια ημέρα θα έχεις σοβαρό πρόβλημα εξαιτίας της προσκόλλησής σου στο αντίθετο φίλο, και ξέρεις ότι έχω πάντα δίκιο!" είπε το λιοντάρι. Και σα να ήταν προφήτης ο ελέφαντα μας, ενώ έτρεχε προς μια όμορφη ελεφαντίνα, έπεσε μέσα σε μία παγίδα, που είχαν φτιάξει άνθρωποι. Οι άνθρωποι είχαν βάλει μία ελεφαντίνα για δόλωμα. Πριν κατάλαβει καλά- καλά τι έγινε, έπεσε στην παγίδα, που ήταν μπροστά στο θηλυκό. Ο ελέφαντας ούρλιαξε

από πόνο και άρχισε να φωνάζει δυνατά για βοήθεια. Όλοι οι φίλοι του ήρθαν με τη σειρά.

Πρώτος έφτασε ο τίγρης. Πάντα έβρισκε έναν λόγο να είναι θυμωμένος! Τώρα, ήταν θυμωμένος με τον άνθρωπο, που έκανε την παγίδα. Ήταν τόσο θυμωμένος που δεν μπορούσε να ακούσει το φίλο του τον ελέφαντα, που εκλιπαρούσε για βοήθεια. Μπορούσε μόνο να ακούσει τον εαυτό του. "Πάω να βρω αυτόν τον άνθρωπο και να τον σκοτώσω», είπε και εξαφανίστηκε, πριν το ελέφαντες μπορεί να πει μία λέξη.

Το λιοντάρι ήρθε δεύτερο και μόλις είδε το φίλο του μέσα στην παγίδα,είπε:

«Σου είπα μόλις την προηγούμενη μέρα! Πρόσεχε! Και ξέρεις, πως έχω πάντα δίκιο, γι 'αυτό θα έπρεπε να έχεις ακούσει εμένα.

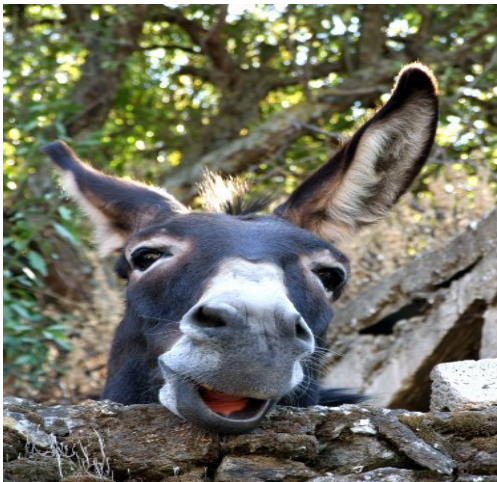
Είμαι ο βασιλιάς της ζούγκλας, μ 'ακούς; Έχω και έχω πάντα δίκιο!" Ο φτωχός ελέφαντας φώναζε συνέχεια για βοήθεια. Αλλά ο φίλος του δεν τον άκουγε. Πλήρης από τον εαυτό του τον άφησε μόνο του στον πόνο του. Τότε έφτασε ο πίθηκος. Δεν μπορούσε να σταθεί σε ένα μέρος.

Δεν είχε μια μόνο σκέψη. Ξεκινούσε να πει στα ζώα της ζούγκλας ότι ο φίλος τους έχει πέσει σε παγίδα και μετά έλεγε ότι ο καιρός

ήταν τέλειος και πόσο του αρέσουν οι μπανάνες. Φυσικά, πολύ λίγα θα μπορούσε να καταλάβει για ποιό πράγμα μιλάνε. Η ιστορία της δεν ήταν ξεκάθαρη

Ο ελέφαντας φοβόταν πως από στιγμή σε στιγμή, αν έφτανε ο άνθρωπος, θα έχανε την ελευθερία του. Και αυτό ήταν η καλύτερη αξία της ζωής του. Ήταν θλιβερό, γιατί να είναι τόσο απρόσεκτος. Αργότερα, ήρθε ο γάιδαρος. Άκουσε τον πίθηκο και προσπάθησε να καταλάβει. Ποιος ήταν στην παγίδα; «Αν στην παγίδα ήταν ένα μεγάλο ζώο δεν θα μπορούσε ενδεχομένως να βοηθήσει", σκέφτηκε. Μόλις έφτασε και είδε τον ελέφαντα παγιδευμένο είπε: "Συγγνώμη, αλλά δεν μπορώ να σας βοηθήσω, όπως ακριβώς το σκεφτόμουν, δεν υπάρχει τρόπος για μένα να βοηθήσει ένα μεγαλύτερο ζώο", είπε και απομακρύνθηκε.

"Περίμενε, γιατί δεν προσπαθείς;" παρακάλεσε ο ελέφαντας. Ο γάιδαρος όμως ήταν βέβαιος ότι δεν υπήρχε τρόπος για να βοηθήσει το φίλο του. Έτσι, ποτέ δεν του έδωσε μια ευκαιρία. Πριν καλά- καλά φύγει ο γάιδαρος, ήρθε η αλεπού. Ήταν τόσο πονηρή. Είχε παρακολουθήσει όλα όσα είχαν συμβεί και σκόπευε να εκμεταλλευτεί την κατάσταση. Είπε λοιπόν στον ελέφαντα: «Δεδομένου ότι κανένας από τους φίλους σας δεν μπορεί να σας βοηθήσει, είμαι η μόνη σας ελπίδα!" είπε με αυτοπεποίθηση.

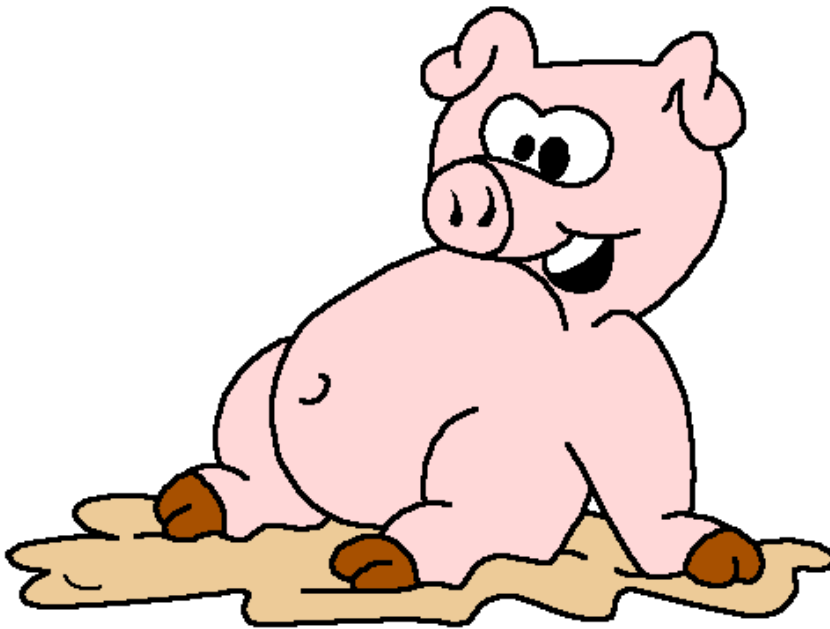
"Είναι έτσι; Μπορείς να με βοηθήσεις; Πώς σκοπεύετε να το κάνεις αυτό; " ρώτησε με χαρά ο ελέφαντας. "Για να μάθεις πώς, θα πρέπει πρώτα να μου υποσχεθείς, πως θα με πηγαίνεις οπουδήποτε θέλω για ένα-δύο χρόνια! Μόνο αυτό!" Είπε η αλεπού.

«Δεν θα με βοηθήσει δωρεάν; Όχι δεν μπορώ να δεχτώ! Θέλω να είμαι ελεύθερος! Έτσι αντίο πονηρή αλεπού και δε σε θεωρώ πια φίλη μου! " είπε απογοητευμένος ο ελέφαντας. Ένιωθε τόσο αβοήθητος, τόσο μόνος. Τότε συνειδητοποίησε ότι το θηλυκό ήταν πάντα εκεί με τη διακριτική της παρουσία. Δεν είπε κουβέντα, αλλά τον συμπονούσε. Εκείνη τον αγαπούσε σιωπηλά. Ο ελεφαντας είχε

ξεχάσει ότι ήταν και εκείνη εκεί. Το δόλωμα. Σήκωσε τα μάτια του ψηλά και την κοίταξε. Πόσο όμορφη ήταν.

Πριν από τελείωσε τις σκέψεις του, άκουσε το γουρούνι να έρχεται.

Γλίστρησε και σχεδόν θα έπεφτε μέσα στην παγίδα! Σκέφτηκε ότι ήταν φίλος του επίσης και ήλπισε ακόμα μια φορά σε βοήθεια. Το γουρούνι ήρθε κοντά στην παγίδα και είπε: "Έχω ακούσει ότι είσαι παγιδευμένος. Σου έφερα λίγη τροφή. Πρέπει να είσαι πεινασμένος. Είσαι καλά;" ρώτησε το γουρούνι.

"Θα πρέπει να αστειεύεσαι βέβαια δεν είμαι μια χαρά! Είμαι παγιδευμένος και απογοητευμένος από όλους τους φίλους μου! Αυτό πώς μπορεί να είναι καλό; Τέλος πάντων, σε ευχαριστώ για το φαγητό. Ίσως θα έχω λίγη όρεξη αργότερα. Τώρα δεν πεινάω." είπε με κατεβασμένο το κεφάλι ο ελέφαντας. «Πρέπει να ξέρεις ότι είσαι μια χαρά, αλλά δεν το έχεις συνειδητοποιήσει ακόμα. Ίσως η ελαφαντίνα θα μπορούσε να έρθει κάτω, για να ολοκληρώσει την ευτυχία σου. Μπορείτε να κάνετε παιδιά, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον σε μια παγίδα σαν αυτή και να

ζήσετε μια ωραία ζωή. Είστε μια χαρά απλά δεν το ξέρετε! ", είπε το γουρούνι.

Ο ελέφαντας ήθελε να κλάψει. Οχι μόνο κανείς δεν μπορούσε να τον βοηθήσει, αλλά έπρεπε να ακούει τις πιο παράλογες σκέψεις όλου του κόσμου. Ένιωθε παγιδευμένος και συναισθηματικά. Πως δεν υπήρχε διέξοδος, πως δεν θα υπήρχε ποτέ. Είχε απελπιστεί.

Εκείνη τη στιγμή, άκουσε τα αιγοπρόβατα να έρχονται. Αυτό που ήρθε δίπλα ολοκληρώθηκε απροσδόκητο. Οι κατσίκες άρχισαν να πέφτουν στην παγίδα μία- μία.

"Ει! Τι νομίζετε ότι κάνετε; Δεν υπάρχει χώρος στην παγίδα για όλους μας!", είπε ο ελέφαντας πανικοβλημένος. Πάντα υπάρχει το χειρότερο.....σκέφτηκε όλο νεύρα.

Ο ελέφαντας έμεινε έκπληκτος. Οι κατσίκες δεν είχαν καμία προσωπικότητα. Έπεσαν στην παγίδα, γιατί έπεσε η πρώτη. Τώρα ήταν όλοι παγιδευμένοι και η κατάσταση έγινε ακόμη χειρότερη ...Και να φανταστεί κανείς πως ήρθαν για βοήθεια. Τέτοια βοήθεια να του έλειπε!

Η νύχτα έπεσε και ακόμα δεν είχε βρεθεί οριστική λύση. Έκλεισαν τα μάτια για να κοιμηθούν. Τουλάχιστον η αγκαλιά τους κρατούσε ζεστούς, πάντα υπάρχει και η θετική πλευρά των πραγμάτων...

Κατά τη διάρκεια της νύχτας ήρθε η γάτα. Βρήκε στο φαγητό του ελέφαντα την εύκολη λύση για το τάισμα της ημέρας. Έκλεψε το φαγάκι που είχε φέρει το γουρούνι στον ελέφαντα. Σε λίγο μια άλλη γάτα ήρθε να κλέψει από αυτήν το φαγητό και υπήρξε μια πραγματικά μεγάλη μάχη.

Η ελεφαντίνα ήταν τόσο λυπημένη. Δεν άντεχε να βλέπει όλους τους φίλους του αρσενικού ελέφαντα να τον αφήσουν αβοήθητο, να τον εκμεταλλεύονται ή να προσπαθούν να τον εξαπατήσουν. Ήθελε να πει "εγώ θα σας βοηθήσω. Πιστεύω πραγματικά νοιάζονται για σένα. Σας παρακαλώ, μην ανησυχείς ", αλλά δεν μπορούσε να το πει. Ήταν τόσο ντροπαλή.

Το πρώτο φως έφερε την ιδέα ότι οι αίγες θα μπορούσαν να πηδήσουν στη μέση μέχρι τη μέση της παγίδας και, στη συνέχεια, μέχρι την κορυφή. Μετά από το πέρασμα όλων δημιουργήθηκε ένα είδος σκάλας! Ο ελέφαντας προσπαθούσε να αναρριχηθεί, αλλά δεν ήταν τόσο εύκολο. Γλιστρούσε πάλι μέσα στην παγίδα. Ήταν πολύ βαρύς. Ήταν τόσο ανήσυχος να βγει από εκεί, πριν φτάσει ο άνθρωπος, που έκανε την παγίδα. Σε μια στιγμή έβαλε όλη του τη δύναμη, ένα είδος μαγικής- εσωτερικής δύναμης.

Το θηλυκό του έδωσε να πιαστεί από ένα κορμό και τράβηξε και εκείνη με όλη της τη δύναμη. Στο τέλος τα κατάφεραν!
Χωρίς τη βοήθεια των φίλου του, είχε κερδίσει την ελευθερία του, προτού έρθει ο άνθρωπος!

Ευχαρίστησε την κατσίκα και τους ακολούθους της και μαζί με το θηλυκό ελέφαντα βιάστηκαν να χαθούν μέσα στην ζούγκλα.
Τότε κυριολεκτικά έπεσαν πάνω στο βουβάλι. Είχε ακούσει για τον φίλο του και άρχισε να έρχεται, αλλά ήταν τόσο αργό και έπαιρνε και κανένα υπνάκο όλη την ώρα, έτσι έχασε όλη την ιστορία! "Έχω ακούσει τα βάσανά σου και αποφάσισα να έρθω να σε βοηθήσω. Μόνο που είσαι ήδη ελεύθερος; Πώς συνέβη; " ρώτησε το βουβάλι.

«Μην ανησυχείς φίλε μου. Την επόμενη φορά ίσως να έρθεις στον κατάλληλο χρόνο! Τώρα όμως πρέπει να φύγουμε όσο το δυνατόν συντομότερα, πριν φτάσει ο άνθρωπος. Σε ευχαριστώ πάντως! Είσαι φίλος...", Είπε ο ελέφαντας.

Όταν ήταν πια ασφαλείς, θυμήθηκαν όλη την περιπέτεια με την

ελεφαντίνα αι άρχισαν να διερωτώνται για το μαγικό χέρι που τους είχε βοηθήσει να βγουν.

«Νομίζω ότι ήταν το χέρι του Αόρατου Ελέφαντα. Αυτή η μαγική δύναμη μέσα μου ήταν τόσο καλή αίσθηση, δεν αισθάνθηκα ποτέ πριν κάτι τέτοιο. Ήταν η δύναμη να υλοποιήσω την τεράστια επιθυμία μου για ελευθερία!», είπε ο ελέφαντας.

«Ήταν που ήσουν αποφασισμένος να τα καταφέρεις», είπε τρυφερά η ελεφαντίνα.

«Όχι ήταν κάτι παραπάνω, μαζί θα αναζητήσουμε ξανά αυτό το χέρι Βοήθειας στη ζωή μας, αυτό το πολύ παράξενο συναίσθημα ότι δεν είστε μόνοι, ότι υπάρχει μια δύναμη να σας καθοδηγήσει και να σας προστατεύει!», δήλωσε εκείνος.

«Να θυμηθούμε να διδάξουν αυτή την ιστορία στα παιδιά μας! Μου φαίνεται ότι είναι το πιο σημαντικό πράγμα! », είπε το αρσενικό. "Νιώθω την αγάπη μας, αυτό είναι το σπουδαιότερο", είπε το θηλυκό:

«Σίγουρα αγάπη μου! Τα δύο αυτά θέματα θα πρέπει να είναι η τύχη μας! Ο θησαυρός μας στη ζωή", είπε ο αρσενικός ελέφαντας. "Έχω ήδη αισθάνομαι... Γεια δες, οι φίλοι σου έρχονται προς εμάς!", είπε η Ελεφαντίνα.

«Μην ανησυχείς! Δεν μπορούν πλέον να μας βλάψουν. Έχουμε τη δική μας άποψη και γι 'αυτό είμαστε ελεύθεροι! Ήταν μέρος της ζωής μας που έπρεπε να αλλάξει προκειμένου να βρούμε την ελευθερία και την εσωτερική ειρήνη», είπε το αρσενικό.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ και μια νέα αρχή

